

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1, art. 14 ust. 1 lit. c) ppkt (i) i art. 15 dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienionej dyrektywą 98/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r., należy interpretować w ten sposób, że nie można powoływać się na nie wobec prywatnego przedsiębiorstwa tylko z tego względu, że przedsiębiorstwo to ma status podmiotu posiadającego wyłączną koncesję na świadczenie usług użyteczności publicznej objętego zakresem podmiotowym tej dyrektywy, skoro rzeczona dyrektywa nie została jeszcze transponowana do wewnętrznego porządku prawnego danego państwa członkowskiego.
- 2) Tego rodzaju przedsiębiorstwo, któremu na podstawie aktu organu władzy publicznej powierzono świadczenie pod kontrolą tego organu usług użyteczności publicznej i które w tym celu dysponuje uprawnieniami wykraczającymi poza normy obowiązujące w stosunkach między jednostkami, ma obowiązek przestrzegania przepisów dyrektywy 93/38, zmienionej dyrektywą 98/4, a zatem organy władzy państwa członkowskiego mogą powołać się wobec niego na te przepisy.

(¹) Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Niderlandy) — postępowanie wszczęte przez X

(Sprawa C-437/12) (¹)

(Podatki wewnętrzne — Artykuł 110 TFUE — Opłata rejestracyjna — Podobne produkty krajowe — Neutralność opłaty w odniesieniu do przywożonych używanych pojazdów samochodowych oraz w odniesieniu do podobnych pojazdów samochodowych znajdujących się już na rynku krajowym)

(2014/C 52/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strona w postępowaniu głównym

X

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Niderlandy — Wykładnia art. 110 TFUE — Podatki wewnętrzne — Przepisy krajowe nakładające opłatę rejestracyjną od pierwszego dopuszczenia do ruchu pojazdu na drogach krajowych — Kwota opłaty uzależniona od 2010 r. od emisji CO₂ — Pojazd dopuszczony do ruchu w 2006 r. za granicą i zarejestrowany w 2010 r. na terytorium kraju

Sentencja

- 1) Dla celów stosowania art. 110 TFUE, podobne produkty krajowe porównywalne do używanego pojazdu takiego jak w postępowaniu

głównym, który został dopuszczony do obrotu po raz pierwszy przed dniem 1 lutego 2008 r. i który został przywieziony i zarejestrowany w Niderlandach w 2010 r., są pojazdami, które znajdują się już na niderlandzkim rynku i które mają cechy charakterystyczne najbardziej zbliżone do odnośnego rzeczonoego pojazdu.

- 2) Artykuł 110 TFUE powinien być interpretowany w ten sposób, iż sprzeciwia się on opłacie takiej jak opłata od samochodów osobowych i motocykli („belasting personenauto's en motorrijwielen”) obowiązująca w 2010 r., jeżeli i w zakresie w jakim kwota tej opłaty nakładana na przywożone używane pojazdy przy okazji ich rejestracji w Niderlandach przekraczała najniższą kwotę rezydualną tej opłaty zawartą w wartości podobnych używanych pojazdów zarejestrowanych już w tym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd przeciwko Sanofi

(Sprawa C-443/12) (¹)

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Artykuł 3 — Warunki uzyskania tego świadectwa — Kolejne wprowadzenie do obrotu dwóch produktów leczniczych zawierających częściowo lub całkowicie ten sam składnik aktywny — Mieszanina aktywnych składników, z których jeden znajdował się już w obrocie jako produkt leczniczy zawierający jeden tylko składnik aktywny — Możliwość uzyskania więcej niż jednego świadectwa ochronnego na podstawie jednego patentu i dwóch pozwoleń na dopuszczenie do obrotu)

(2014/C 52/30)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd

Strona pozwana: Sanofi

przy udziale: Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division) — Wykładnia art. 3 lit. a) i c) rozporządzenia nr 469/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s.1) — Warunki uzyskania dodatkowego świadectwa ochronnego — Pojęcie produktu chronionego patentem podstawowym pozostającym w mocy — Kryteria — Możliwość uzyskania świadectwa dla każdego produktu leczniczego, w przypadku gdy ochroną z patentu objętych jest kilka produktów leczniczych

Sentencja

W okolicznościach takich jak te występujące w postępowaniu głównym, gdzie na podstawie patentu chroniącego innowacyjny składnik aktywny i pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego zawierającego wyłącznie ten składnik aktywny uprawniony z patentu otrzymał już dla tego składnika aktywnego dodatkowe świadectwo ochronne pozwalające mu na sprzeciwienie się wykorzystywaniu tego składnika aktywnego samodzielnie lub w połączeniu z innymi składnikami aktywnymi, art. 3 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by na podstawie tego samego patentu, jednak w oparciu o późniejsze pozwolenie na dopuszczenie do obrotu innego produktu leczniczego zawierającego wspomniany składnik aktywny w połączeniu z innym składnikiem aktywnym, który jako taki nie był chroniony wspomnianym patentem, uprawniony z tego samego patentu uzyskał drugie dodatkowe świadectwo ochronne dotyczące tej mieszaniny składników aktywnych.

(¹) Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. — Rivella International AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

(Sprawa C-445/12 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „BASKAYA” — Sprzeciw — Konwencja dwustronna — Terytorium państwa trzeciego — Pojęcie rzeczywistego używania)

(2014/C 52/31)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Rivella International AG (przedstawiciel: C. Spintig, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawie T-170/11 Rivella International przeciwko OHIM — Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA), na mocy którego Sąd oddalił skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 stycznia 2011 r. dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Rivella International AG a Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku oznaczenia graficznego zawierającego element słowny „BASKAYA” i wcześniejszego graficznego międzynarodowego znaku towarowego zawierającego element słowny „Passaia” — Naruszenie art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) — Błędna ocena rozpatrzenia sprzeciwu

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Rivella International AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 19 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Krefeld — Niemcy) — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd przeciwko Inter-Zuid Transport BV

(Sprawa C-452/12) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i handlowych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuły 27, 33 i 71 — Zawisłość sporu — Uznawanie i wykonywanie orzeczeń — Konwencja o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) — Artykuł 31 ust. 2 — Reguły odnoszące się do zbiegu przepisów — Powództwo regresowe — Powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa — Wyrok ustalający nieistnienie stosunku prawnego lub prawa)

(2014/C 52/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Krefeld

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Strona pozwana: Inter-Zuid Transport BV

przy udziale: DTC Surhuisterveen BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Krefeld — Wykładnia art. 27 i 71 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Bruksela I) (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Relacja z Konwencją o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) — Reguły odnoszące się do zbiegu przepisów — Zawisłość sporu — Obowiązek interpretowania art. 31 ust. 2 CMR w świetle art. 27 rozporządzenia Bruksela I — Relacja między powództwem odszkodowawczym nadawcy lub adresata a powództwem o ustalenie wniesionym przez przewoźnika zmierzającym do stwierdzenia, że nie odpowiada on za szkody lub — jeżeli odpowiada — to tylko do pewnej kwoty maksymalnej („powództwo o ustalenie nieistnienia stosunku prawnego lub prawa”)